

РЕШЕНИЕ

№ 4244

гр. София, 02.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав, в
публично заседание на 26.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анастасия Хитова

при участието на секретаря Анжела Савова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **5688** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 1, ал. 2 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/.

Предявен е иск с правно основание чл.1 ал.1 изр.1 ЗОДОВ от Б. Б. Б., чрез процесуален представител адв. А. Т. срещу 23 СУ „Ф. Ж. К.“ за сумата 20 000 лв или 10225,84 евро, обезщетение за претърпени от ищеца неимуществени вреди, причинени от Заповед № У-286/01.03.2024 г. на директора на 23 СУ „Ф. Ж. К.“ и нейното предварително изпълнение, ведно със законната лихва от датата на предявяване на иска до окончателното плащане и за сумата 740 лв. или 378,36 евро обезщетение за причинени имуществени вреди, представляващи разходи за консултации с психолог. Претендират се и направените разноски по делото.

В исковата молба се твърди, че на ищеца е наложено наказание „преместване в друго училище“ със заповед № У-286/ 01.03.2024 г. на директора на 23 СУ. С нея е допуснато и предварително изпълнение по чл. 60 АПК, без да са налице законовите основания за това. С определение № 2778/14.03.2024 г. по адм. д.№ 2568/2024 г. на АССГ, 58 състав, разпореждането за допускане на предварително изпълнение е отменено. Въпреки това ищецът бил преместен в 101 СУ „Бачо К.“ и бил принуден да довърши там учебната година. С решение № 10875/05.07.2024 г. по адм.д № 3475/2024 г. на АССГ, 59 състав, потвърдено с решение по адм. д. № 9949/2024 г. на ВАС, заповедта е отменена изцяло. Незаконносъобразните административни актове обусловили настъпването на неблагоприятни за развитието на ищеца обстоятелства. Като управител на учебно-тренировъчна фирма той бил лишен от възможност да представи проекта си в ежегоден „ТФ Ф.“. Участвал в Национална ученическа историческа конференция с есе и бил допуснат до

втория етап, но нямал възможност да участва по-нататък. Продължително време не посещавал учебни занятия. В новото училище учебната програма била различна, изучавали се нови предмети и това наложило да държи приравнителни изпити, да се подготвя по нов неизучаван до момента чужд език-немски. Срещнал затруднения да се интегрира в новата среда, загубил дългогодишни приятелства, социални контакти и емоционална обвързаност с момиче. Чувствал се изолиран, без приятели, познати учители, изпитвал усещане за самота и изолираност. Това се отразило тежко на здравословното му физическо и психическо състояние. Възникнало леко депресивно и страхово състояние. Наложило се да посещава редовно психолог. Незаконосъобразните действия на АО, изразяващи се в отменена заповед за наказание и разпореждане за допускане на предварително изпълнение счита за предпоставки за уважаване на предявените искове в размер на сумата 20 000 лв. - обезщетение за претърпени неимуществени вреди, ведно със законната лихва от датата на предявяване на исковата молба до окончателното плащане и в размер на сумата 740 лв. за претърпени имуществени вреди за разходи за психолог. Претендира и направените разноски по делото. В уточнителна молба посочва, че периодът, през който се търпят неимуществените вреди е от издаване на заповедта за преместване в друго училище на 01.03.2024 г. до настоящия момент, тъй като все още не е успял да се възстанови.

В писмен отговор ответникът, представляван от директора И. В., чрез процесуален представител адв. А. Г. оспорва иска. Твърди, че липсват доказателства, че твърдените имуществени и неимуществени вреди са пряка и непосредствена последица на заповед № У-286/01.03.2024 г. и че не са обвързани с отменения административен акт. Посещенията при психолог са започнали преди на ищеца да бъде наложено наказание преместване в друго училище. Не са налице доказателства и за финансови загуби. Училищното ръководство е приложило всички методи за подкрепа и превенция на ищеца. Необосновани са твърденията, че преместването му го е поставило в невъзможност да участва в училищните активности свързани с модул „Предприемачество“, доколкото профилите на двете училища, в които се е обучавал ищецът са идентични. Ако искът бъде преценен като основателен, отправя искане за присъждане на обезщетение в минимален размер.

В осз ищецът се явява лично и с процесуален представител адв.Т.. Поддържа исковата молба. Претендира разноски и представя списък на разноските. В писмена защита излага допълнителни аргументи.

Ответникът- 23 СУ „Ф. Ж. К.“, се представлява от процесуален представител адв. Г. и оспорва предявените искове, поради липса на причинно-следствена връзка. Счита претенцията за прекомерна по размер. Претендира разноски и прави възражение за прекомерност относно възнаграждението за адвокат на ищеца.

Контролиращата страна СГП се представлява от прокурор К., който намира исковете за основателни, но счита иска за неимуществени вреди за завишен.

Въз основа на събраните по делото доказателства съдът счита за установени следните факти:

Ищецът е бил ученик в 11 „в“ клас за учебната 2023 г.-2024 г. в ответното 23 СУ „Ф. Ж. К.“. Със заповед № У-286/ 01.03.2024 г. на директора на ответното училище му е наложена санкция „преместване в друго училище“ със срок до края на учебната 2023 г.-2024 г. на основание чл.199 ал.1 ЗПУО и чл.88 ал.1 т.4 ПД на 23 СУ. В мотивите на заповедта е посочено, че на ученика е била наложена санкция „предупреждение за преместване в друго училище“, но не е налице промяна в поведението му. С решение № 10875/ 05.07.2024 г. по адм. д. № 3475/ 2024 г. на АССГ заповедта е отменена като незаконосъобразна. С решение № 2133/05.03.2025 г. по адм. д. №9949/2024 г. на ВАС, пето отделение решението на първоинстанционния съд е оставено в сила.

В мотивите е посочено, че липсват описание на индивидуализиращите белези на извършените нарушения, аргументи относно тяхната системност и тежест, както и за изчерпване на всички механизми на въздействие. С определение № 2778/ 14.03.2024 г. по адм. д. № 2568/ 2024 г. на АССГ е оставено без разглеждане искането за спиране на допуснатото предварително изпълнение на Заповед № У-286/01.03.2024 г. Със същото определение е отменено разпореждането, с което е допуснато предварително изпълнение на тази заповед. С определение № 11584/30.10.2024 г. по адм. д. № 10130/2024 г. на ВАС същото е потвърдено.

На 13.02.2024 г. е проведена среща между ученика, негов родител, класен ръководител, двама учители и двама психолози от училището по причина предстоящото налагане на санкция. В протокола е отразено становище на психолога М., че ищецът има нужда от психологичен контрол, че поведението му не е бунтарско, но не може да се води диалог с него.

Представени са училищни учебни планове за ученици от единадесети клас в 23 СУ и в 101 СУ от профил „Икономическо развитие“ за учебната 2023 г. -2024 г. Те включват обучение по идентични предмети и брой учебни часове, вкл. предмет предприемачество и английски език. Налице са и различия. Учебният план в 23 СУ включва обучение по втори чужд език - италиански език, а в непрофилирана подготовка- история и цивилизации. Учебният план в 101 СУ включва обучение по втори чужд език- немски език и не е включено обучение по история и цивилизации. Избираемият модул в обучението по английски език в ответното училище е превод, а в новото училище- бизнес английски език. Налице е разлика в обучението по философия относно избираемия модул, в първото училище е история на философията, а във второто- големите идеи, разказани просто.

Видно от удостоверение № 1181/13.08.2024 г. на 101 СУ за преместване на ученик, подлежащ на задължително обучение, ищецът е бил ученик в дневна форма на обучение, профил икономическо развитие в 11 клас за първа година до 13.08.2024 г. и се премества в 23 СУ по негово желание. От справката за резултатите от обучението му е видно, че той значително е повишил успеха си през втория срок, а с това и годишните си оценки.

Според показанията на свид. К. К., съученик на ищеца, той се променил много след преместването му в друго училище. Бил унил, депресиран, с приятелката му прекратили отношенията си. Преместването за три месеца в новото училище не се отразило добре на подготовката му за кандидатстване в университет, имало различия в изучавания материал, това го натоварвало и не могъл да обърне внимание на предметите, по които ще се явява на матура. Не се подготвил добре за изборителната матура по БЕЛ и не се справил на редовната сесия. Не се чувствал добре сред новите съученици.

Според показанията на свид. К. М., съученик на ищеца, в новото училище се налагало да положи приравнителен изпит по немски език, който не бил изучавал. Възникнала много стресираща ситуация, той се нуждаел от помощ. Имало разлика и в допълнителния профил по философия и по този предмет също се наложило да държи приравнителен изпит. В ответното училище основният профил бил предприемачество, учениците създавали учебно-тренировъчни фирми, ищецът бил управител на една от тях. Цяла година се подготвял, за да участва в събитието „ТФ Ф.“. Поради преместването не взел участие в него, а фирмата, на която бил управител, спечелила награда. Трябвало да присъства на Национална историческа конференция, но и това участие било осуетено. Срещнал затруднения в обучението по английски в новото училище, тъй като до този момент изучавал превод, а в новото училище- бизнес английски. След като се върнал в ответното училище отново държал приравнителни изпити. Това се отразило на подготовката му за кандидатстване. При преместването един месец не посещавал учебни занятия. Затворил се в себе си, бил изолиран в новото училище. Наложило се да посещава психолог. Все

още била налице промяна в поведението му. Имал проблеми със съня, с отношенията му с приятели и други заобикалящи го хора.

Представени са десет фискални бона, от които е видно, че в периода 16.03.2024 г.- 22.05.2024 г. ищецът е заплатил на „Психологос“ ЕООД за консултации с психолог общата сума от 740 лв.

Тези факти се установяват безпротиворечиво въз основа на представените по делото писмени доказателства и от показанията на разпитаните свидетели. Свидетелите споделят личните си впечатления и са незаинтересовани. Поради това съдът ги кредитира.

Представеното от ищеца психологическо становище не се преценява като годно доказателство и поради това се изключва от доказателствения материал по делото. Същото представлява писмена декларация на свидетел, кредитирането му ще е в противоречие с принципа за непосредственост на водене на съдебния процес, съгласно чл.11 ГПК. Становището няма характер на и медицински документ, такъв, съгласно чл. 28б ЗЗ, се издава от лечебно заведение.

Въз основа на така установените факти съдът направи следните правни изводи:

Предмет на спора е осъдителен иск с правно основание чл.1 ал.1 изр.1 вр. чл. 4 ал.1 ЗОДОВ. Предявени са обективно съединени искове за обезщетяване на различни видове вреди:

- неимуществени вреди, търпани от ищеца от 01.03.2024 г. до настоящия момент;

- законна лихва за забава върху обезщетението за неимуществени вреди от датата на предявяване на иска 02.06.2025 г.;

- имуществени вреди, представляващи разходи за психологическа помощ в периода 16.03.2024 г.- 22.05.2024 г.

Предявеният иск е допустим, налице са изискваните от закона положителни процесуални предпоставки за разглеждането му. С настоящия съдебен акт завършва първоинстанционното производство, в което той се разглежда по реда на гл. 11, съгласно чл. 203, ал. 1 АПК и чл. 8, ал. 1 ЗОДОВ. Страните са надлежни- ищец е ФЛ, което твърди, че са му причинени вреди от незаконосъобразен акт на административен орган, ответник е общинското 23 СУ, чийто директор е издал незаконосъобразния акт, с който са причинени вредите- чл. 205 ал. 1 АПК.

Осъществено е задължителното условие, визирано от чл. 204 АПК- отменен е административният акт – заповед № У-286/01.03.2024 г. на директора на училището, с която на ищеца е наложена санкция „преместване в друго училище“ за срок до края на учебната 2023 г.-2024 г.

Исковата молба е редовна, отговаря на изискванията на чл.127 и чл. 128 ГПК.

Чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ се основава на общото правило да не се вреди другиму, урежда предпоставките, при които възниква задължение за обезщетение за вреди, като това задължение е аналогично на задължението по чл. 45 и сл. ЗЗД при непозволено увреждане. Държавата и общините отговарят обективно за всички вреди, пряка и непосредствена последица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на държавни и общински административни органи. Отговорността е гаранционно-обезпечителна- т. 6 от ТР № 3/2004 г. на ОСГК ВКС. Тя е обективна, не се изисква наличието на виновно поведение от съответните длъжностни лица. Дори актовете и действията им да са добросъвестни, ако обективно не съответстват на изискванията на закона, възниква отговорност за обезщетение за причинените вреди.

С ТР № 88/ 12.09.1962 г. на ОСГК на ВС е прието, че причинителят на вредите отговаря само за онези вреди, които са в причинна връзка с неговото поведение. Съгласно чл. 4 ЗОДОВ, държавата и общините дължат обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това, дали са

причинени виновно от длъжностното лице. Следователно въпреки особеностите на отговорността по ЗОДОВ, понятието за причинно-следствена връзка е идентично с това, което се ползва в областта на непозволеното увреждане. На обезщетение подлежат само преките и непосредствени вреди- тези, които са типична, нормално настъпваща и необходима последица от вредоносния резултат и които са адекватно следствие от увреждането.

За определяне размера обезщетението за неимуществени вреди по ЗОДОВ е приложим принципът на чл. 52 ЗЗД- по справедливост от съда и според неговата преценка, съгласно чл. 162 ГПК. Ищецът представи доказателства за причинените му неимуществени вреди, изразяващи се в негативни изживявания, възникнали от наложената му санкция „преместване в друго училище“ за периода от 01.03.2024 г.- 13.08.2024 г., но реално продължило до края на учебната година на 30.06.2024 г. и свързаното с това влошаване на здравословното му психологическо състояние. Консултациите му с психолог са продължили до 22.05.2024 г., но отрицателните промени в поведението му и отношенията му с близки и приятели, макар и в значително по-лека степен все още не са напълно приключили. Ищецът срещнал значителни затруднения при обучението си в новото училище, полагал е приравнителни изпити по предмети, които до този момент не бил изучавал. Бил лишен от възможността да се изяви в желаните от него събития, свързани с обучението му по предприемачество и история. Чувствал се изолиран, лишен от приятелски взаимоотношения, преживявал емоционален стрес и напрежение, страдал от безсъние. Тези последици са в пряка причинна връзка с наложената му незаконосъобразна санкция, възникването им е обусловено от нея. Те са по-интензивни в периода на изтърпяването ѝ, но все още не са отшумяли напълно. Представяват закономерна и адекватна последица от налагането на санкцията и се отразяват върху психичните изживявания на ищеца, млад човек с неукрепнала психика, в период на растеж и съзряване.

Съдът намира, че справедливият размер на дължимото обезщетение за причинените на ищеца неимуществени вреди е сумата 4 000 лв. или 2045,17 евро. До тази сума следва искът да бъде уважен, а до пълния претендиран размер следва да бъде отхвърлен. В този размер обезщетението съответства на тежестта и продължителността на възникналите последици от увреждането.

Относно иска за законна лихва съдът приема следното:

Съгласно т.4 от ТР № 3/2004 г. на ОСГК ВКС началният момент на забавата и съответно на дължимостта на законната лихва върху сумата на обезщетението е от влизане в сила на решението, с което се отменя незаконосъобразният административен акт. В случая това е датата на постановяване на решението на ВАС, с което е потвърдено решението на първоинстанционния съд за отмяна на заповедта, с която е наложена санкция на ищеца, а именно 05.03.2025 г. Тъй като претенцията му е за присъждане на законна лихва върху обезщетението от датата на предявяване на исковата молба 02.06.2024 г., то тя следва да бъде уважена така, както е поискана. В противен случай ще бъде постановен свръхпетитум.

Искът за обезщетяване на имуществени вреди, представляващи разходи за консултации с психолог, е основателен. Психологическото състояние на ищеца е изисквало провеждането им. Това е преценил и психологът на ответното училище М., което е отразено в протокол за проведена среща на 13.02.2024 г. Обстоятелството, че тази необходимост е възникнала преди издаване на незаконосъобразната заповед на директора на училището не изключва наличието на причинна връзка. Консултациите са проведени в периода 16.03.2024 г.- 22.05.2024 г., т.е. след издаването ѝ с което състоянието на ищеца се е усложнило

допълнително. Представените десет фискални бона установяват размера на направените разходи от 740 лв. или 378,36 евро. Следва в този размер да бъде уважен искът за причинени имуществени вреди.

Относно направените съдебни разноски в настоящия спор, съдът приема следното:

Съгласно чл.10 ал.3 и 4 ЗОДОВ, ако искът бъде уважен изцяло или частично, съдът осъжда ответника да заплати разноските по производството, както и да заплати на ищеца внесената държавна такса. Съдът осъжда ответника да заплати на ищеца и възнаграждение за един адвокат или юрисконсулт, ако е имал такъв, съразмерно с уважената част от иска. Съдът осъжда ищеца да заплати на ответника възнаграждение за един адвокат, ако е имал такъв, съразмерно с отхвърлената част от иска.

Ищецът е представил списък на разноските- 20 лв. за държавна такса и 3000 лв. разноски за адвокат, както и договор за правна помощ и съдействие от който е видно, че адвокатският хонорар е заплатен в брой. Адвокатското възнаграждение надхвърля незначително минималния размер по Наредба №1/09.07.2004 г. -чл.7 ал.2 т.3. Тъй като искът се уважава частично, следва да бъде присъдена сумата 20 лв. за д.т. и съразмерно разходите за адвокат до размер на сумата 630 лв., общо 650 лв. или 332,34 евро.

Ответникът е представил списък на разноските, според който е заплатил 1000 лв. за адвокатски хонорар. Не е представен договор за правна помощ и съдействие или друг писмен документ, от който да е видно, че претендираното плащане е осъществено. Поради това искането му за присъждане на разноски не следва да бъде уважавано.

По изложените съображения, Административен съд София град, 24 състав

Р Е Ш И :

ОСЪЖДА 23 СУ „Ф. Ж. К.“, код по Булстат[ЕИК], на адрес: [населено място], п.к.1505, [улица], представлявано от директор И. В., да заплати на Б. Б. Б., ЕГН№ [ЕГН], от [населено място], ул.“З-та“, № 13, обезщетение за неимуществени вреди в размер на сумата 2045,17 евро, причинени от незаконосъобразна заповед № У-286/01.03.2024 г., издадена от директора на училището, с която му е наложена санкция „преместване в друго училище“ за срок до края на учебната 2023 г.- 2024 г., ведно със законната лихва върху обезщетението от датата на предявяване на иска 02.06.2025 г. до окончателното ѝ плащане, като искът до пълния претендиран размер от 10225,84 евро се ОТХВЪРЛЯ.

ОСЪЖДА 23 СУ „Ф. Ж. К.“, код по Булстат[ЕИК], на адрес: [населено място], п.к.1505, [улица], представлявано от директор И. В., да заплати на Б. Б. Б., ЕГН№[ЕГН], от [населено място], ул.“З-та“, № 13, обезщетение за имуществени

вреда, представляващи разходи за консултации с психолог, в размер на сумата 378,36 евро, причинени от незаконосъобразна заповед № У-286/01.03.2024 г., издадена от директора на училището, с която му е наложена санкция „преместване в друго училище“ за срок до края на учебната 2023 г.- 2024 г.

ОСЪЖДА 23 СУ „Ф. Ж. К.“, код по Булстат[ЕИК], на адрес: [населено място], п.к.1505, [улица], представлявано от директор И. В., да заплати на Б. Б. Б., ЕГН№[ЕГН], от [населено място], ул.“З-та“, № 13 сумата 332,34 евро, направени разноски по делото, съобразно уважената част от иска.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред ВАС на РБ.

СЪДИЯ: